

Αντέδρασε πριν το σκοτάδι γαντζωθεί στην καρδιά σου!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ένιωθα μέσα μου θυμό. Μένος για κάποιον συγκεκριμένο άνθρωπο. Εκείνος ούτε που το είχε καταλάβει ότι κάτι με ενόχλησε. Το έκανε “άθελά” του.

Άρχισε το μυαλό μου να σκηνοθετεί πως θα τον τιμωρήσω, τι θα του πω, πως θα τον προσβάλω, πως θα τον συντρίψω.

Ήταν μακριά μου τώρα. Θα τον συναντούσα όμως αύριο.

Δεν άντεξα. Οδηγούσα και ούτε που έβλεπα τον δρόμο. Το μυαλό μου ήταν στο “ασυγχώρητο λάθος” του, που πρόσβαλε την δήθεν αυθεντία μου.

Έκανα στην άκρη του δρόμου. Πληκτρολόγησα τον αριθμό του κινητού του βιαστικά. Στον δεύτερο χτύπο το σήκωσε.

“Αδελφέ, συγχώρα με...”

“Μα, γιατί πάτερ...τί με κάνατε”;

“Άσε με εμένα, πάντως εσύ δεν μου έκανες τίποτα...θα τα πούμε αύριο...”

Η ψυχή μου ηρέμησε ακαριαία. Ένιωθα νικητής σε μια μάχη όπου “έχασα”.

Γι’ αυτό και ένιωθα έτσι...όμορφα, ειρηνικά.

Μεγάλο πράγμα να προλάβεις το σκοτάδι της εμπάθειας πριν γαντζωθεί στην καρδιά σου.

Και το μόνο που μου στοίχισε ήταν μερικές μονάδες στο κινητό μου...

[αρχιμ.Πάυλος Παπαδόπουλος](#)

Πηγή: hellas-orthodoxy.blogspot.gr